

У кімнаті-музеї Млинівської гуманітарної гімназії у рубриці «Учительська доля» зібрані матеріали про педагогів СШ №2-гімназії, досягнення випускників і учнів навчального закладу. Моя розповідь про кандидата богословських наук, викладача Національного університету «Острозька академія», священника Свято-Михайлівського собору Млинова, а головне – про вчителя християнської етики Млинівської гуманітарної гімназії Тараса Андрійовича Варварука та його сім'ю.

Народився він у Долинському районі на Івано-Франківщині у багатодітній сільській родині. А, як відомо, Долинщина – це край, де протягом існування безбожної радянської системи намагалися зберегти і віру в Бога, і багатство народних звичаїв та обрядів. Перші поняття про Бога донесли до Тараса Андрійовича його бабуся по маминій лінії Ганна Семенівна, але через старість і практично повну

УЧИТЕЛЬ, ПРОСВІТЯНИН, СВЯЩЕНИК

сліпоту вона до церкви не ходила. Від неї він почув розповіді про храм та служителів-священиків, а також навчився усіх щоденних молитов. У п'ятирічному віці на похороні свого дідуся по батьковій лінії (той жив у сусідньому Рожнятівському районі) справили на хлопця надзвичайно сильні і незабутні враження священник, церква, церковна відправа. Відтоді не розлучався з думкою стати священником. Про це одразу заявив батькам. Навчаючись у середніх класах, Тарас дякував у сільській церкві свого рідного села Надіїв. Після закінчення у 1996 році середньої школи юнак вступив до Чернівецького Національного університету на філософсько-теологічний факультет, який закінчив у 2001 році з відзнакою. А у 2005 році був зарахований до аспірантури Київської духовної академії, де у 2006 році, захистивши дисертацію на тему «Історичний розвиток всенічного дбіння в Українській Церкві та догматично-богословський зміст його піснеспівів», здобув звання кандидата богословських наук. Його запросили викладати в Національному університеті «Острозька академія», де працює і донині.

У 2001 році молодий священник приїхав у Млинів. Отець Тарас стоїть біля витоків духовності в новітній період її творення. Духовний пастир – це не професія, бо у жодному закладі цьому не навчають, це мусить бути поклик душі. Атеїстична пропаганда в Радянському Союзі відлучила від церкви молодь та інтелектуальну. Українське суспільство було позбавлене можливості дати своїм дітям моральну, духовну основу. Введення у школах курсу «Основи християнської етики» стало першим кроком на шляху виховання дітей та молоді на прикладах української християнської культури та моралі.

Разом зі своєю дружиною Ольгою (а цю красуню він уперше зустрів у кафедральному соборі Святої Параскеви у Чернівцях) вони стали не тільки вчителями християнської етики, але й творцями при Покровському храмі духовного центру, «Молодіжного православного братства Архистратига Михаїла», церковних хорів «Покрова», «Надія», «Діти світла», які упродовж десятка літ стали невід'ємним атрибутом Млинівщини. Хорові колективи брали участь і ставали переможцями у різних районних, обласних конкурсах і навіть побували на фестивалях у Софії Київській.

У 2009 році в Млинові провели перший Молодіжний фестиваль сучасної християнської пісні, мета якого – популяризація, насамперед, християнських цінностей: поваги, любові і піклування про ближніх. Відрадно, що цей фестиваль стартував саме на Млинівській землі. До того ж він зібрав молодь – майбутню нашої держави. Ольга і Тарас Варваруки не тільки представляли хорові колективи, але й співали самі, чим підкорили слухачів. Фестиваль ще раз нагадав людям, що, крім матеріального стану, існує й духовний. І маємо цінувати його понад усе. Це молодіжне свято во славу Бога не випадково відбулося напередодні повноліття Української держави.

Благочинний нашого району отець Василь (а він є батьком Ольги Варварук) був ініціатором ще одного фестивалю – Свята колядок. Ці свята проходять під керівництвом Ольги Варварук у Свято-Покровському храмі та отця Тараса – у Свято-Михайлівському. А в цьому році отець Тарас організував вертепи із прихожан-чоловіків, учителів гімназії, а також дитячий. Відродилась давня традиція. Не було такої домівки на Слободі у Млинові, де б не побували вертепники.

Тарас Андрійович переконаний, що в нашій духовності багато скарбів захованих, невиявлених, забутих, а іноді – просто замовчуваних. Коли ж, як не тепер, їх вивести на «світ Божий». Тому у Свято-Михайлівському соборі так натхненно і щиро проводиться урочистості «Великодні дзвони», «День матері», «Свято Миколая», «Свято першої сповіді і Урочистого причастя» (для першокласників).

На уроках християнської етики Тарас Андрійович сіє зерно добра. Він розповідає різноманітні притчі, наводить приклади, доводить,

узагальнює, дискутує. У гімназії та ЗОШ №1 Ольга та Тарас Варваруки розробили програму тижня християнської етики, який проводиться щорічно. Учні не тільки збагачуються духовно, а й прагнуть до пізнання нового, любові до своїх близьких, друзів, усього оточуючого. Отець Тарас учиє любити свою малу батьківщину, не забувати рідну домівку, мамину колискову, берегти батьківські традиції, хатні обереги. Його запрошують до обговорення різних питань спеціалісти центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, він виступає на батьківських зборах, де ділиться досвідом та надає поради щодо виховання підростаючого покоління.

Трагічний випадок трапився в одному із сіл Рівненщини. Там учень 9-го класу заподіяв собі смерть. Жорстокий і страшний випадок – самогубство. Чи має право людина вирішувати, скільки їй жити та коли помирати? Невже немає виходу? Вихід є, тільки потрібно його знайти. Саме це спонукало спеціалістів цього центру провести бесіду за «круглим столом» із підлітками, на яку запросили Тараса Варварука. Основним фактором підліткових суїцидів є переживання почуттів меншовартості та безпорадності. Отець Тарас говорить: «У християнстві вважається, якщо Бог дарував життя, не можна кидати цей дар до Його ніг, потрібно прожити життя до кінця. Самогубство – це найбільший гріх...» Наркоманія, алкоголь, куріння – це своєрідний суїцид, тільки люди вбивають себе поступово, не усвідомлюючи власних згубних намірів.

Працюючи з молоддю, подружжя Варваруків пропагує здоровий спосіб життя. Особливо це проявилось у роботі з «Молодіжним братством». До нього входять, в основному, старшокласники млинівських шкіл. Багато молоді стали студентами і все одно приходять за порадою до своїх духовних наставників. Подружжя Варваруків ходить із дітьми у походи, їздить на екскурсії, збагачуючи духовний світ молоді. Отець Тарас організовує екскурсії як для педагогічного колективу гімназії, так і для прихожан Свято-Михайлівського собору. Тільки за останніх два роки було здійснено паломницькі поїздки святими місцями у Чортків, Зарваницю (Тернопільська область), Глиняни, Унів (Львівська), Маняву (Івано-Франківська), Джублик (Закарпатська), у Київський Володимирський собор. Ці незабутні поїздки запам'яталися на все життя. Паломники збагатились не тільки духовно, але перейняли ще більшою любов'ю до рідної України, до її співучих і працьовитих людей.

Тарас Андрійович друкується у пресі, виступає по радіо, він був депутатом районної ради минулого скликання. А ще він уміє натхненно працювати на благоустрої території Свято-Михайлівського собору.

Отця Тараса і його дружину під час святкування Дня селища було нагороджено медаллю «За заслуги перед містом». А також вони мають численні грамоти і дипломи за відродження духовності, популяризацію української національної культурної спадщини та участь у різноманітних пісенних фестивалях.

У сім'ї Варваруків росте двоє синів. Старший Сава, учень першого класу, брав участь у конкурсі «Знання Біблії», який проводився у Національному університеті «Острозька академія», а Тарас Андрійович у 2009 році був учасником Всеукраїнського конкурсу уроків з «Основа християнської етики»...

Незалежність... Мрія наших предків про рівність з іншими народами, почуття гордості за свій народ і свою державу. Час перестати бити себе в груди і запевняти увесь світ у своїй любові до Батьківщини, а добре вчитися, досконало володіти обраною професією, сумлінно працювати на благо Вітчизни. І таким чином ми доведемо свою любов до матінки-України. Як доводить це Тарас Варварук – учитель і священник...

Інна ГРАЧ,
учениця Млинівської гуманітарної гімназії.